

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Volkovou ve věci

žalobkyně: I. F.

proti
žalovanému: Krajský úřad Moravskoslezského kraje
sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 12. 2023, č. j. MSK 138560/2023,
o přestupku proti občanskému soužití,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žalobkyně **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobkyně napadla u Krajského soudu v Ostravě (dále též „krajský soud“) žalobou ze dne 15. 2. 2024 rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 12. 2023, č. j. MSK 138560/2023 (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaný zamítl její odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Frýdlant nad Ostravicí ze dne 2. 10. 2023, č. j. MUFO 89748/2023 (dále též „rozhodnutí správního orgánu I. stupně“).

Shodu s prvopisem potvrzuje I. M.

2. Rozhodnutím správního orgánu I. stupně byla žalobkyně uznána vinnou ze spáchání přestupku podle § 7 odst. 1 písm. b) zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích (dále jen zákon o některých přestupcích), kterého se měla dopustit tím, že dne 7. 6. 2023 v době asi od 10:00 do 10:30 v obci Kunčice pod Ondřejníkem poblíž rodinného domu č. p. X po předchozí slovní rozepři fyzicky napadla svého souseda L. L., nar. X, trvale bytem K. p. O. X, K. p. O. (též jako „poškozený“), kterého jedenkrát uhodila malými ručními hráběmi (jejich kovovou částí se zuby) do oblasti jeho levého předloktí, čímž mu způsobila zranění spočívající v menší podlitině a několika oděrkách v oblasti levého předloktí.
3. Za spáchání uvedeného přestupku správní orgán I. stupně žalobkyni podle § 35 písm. b), § 41 a § 46 zákona o odpovědnosti za přestupky a podle § 7 odst. 4 zákona o některých přestupcích uložil pokutu ve výši 2 000 Kč a povinnost uhradit náklady správního řízení ve výši 1 000 Kč.

II. Žaloba

5. Žalobkyně v žalobě brojila proti tomu, jakým způsobem nakládal správní orgán I. stupně v průběhu správního řízení s úředními záznamy o podání vysvětlení. Uvedla, že již v odvolání namítla procesní nepoužitelnost úředních záznamů, které při ústním jednání správní orgán I. stupně předešel svědkům při kladení dotazů. Takový postup podle žalobkyně není možný, neboť podle § 137 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“), nelze úřední záznam o podání vysvětlení použít jako důkazní prostředek, a to žádným způsobem. K tomu odkázala žalobkyně na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 9. 2010, č. j. 1 As 34/2010-73, podle kterého úřední záznam o výpovědi nelze při svědecké výpovědi číst namísto výpovědi svědka. Dále žalobkyně odkázala na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 9. 2016, č. j. 1 As 180/2016-34, podle kterého nelze úředními záznamy z ukončeného trestního řízení nahradit výslech účastníka a svědků o skutečnostech rozhodných pro zjištění skutkového stavu. Analogicky tak podle žalobkyně nelze úřední záznamy předešlit při výslechu svědkovi za účelem zjištění jeho věrohodnosti. V řízení provedené úřední záznamy o výpovědi svědků při ústním jednání dne 6. 9. 2023 tak jsou v rozporu se zákonem.
6. Dále žalobkyně nesouhlasila s tím, že správní orgány provedly k důkazu audiovizuální záznamy přestupkového jednání. Ty totiž svědek L. L. pořídil na pozemku parc. č. XA v k. ú. X, tedy na pozemku žalobkyně, bez jejího souhlasu s pořízením záznamu jakož i se setrváním na jejím pozemku. Žalobkyně se během přestupkového jednání nacházela na pozemku ve svém vlastnictví a v průběhu správního řízení nebyl proveden žádný důkaz, ze kterého by plynulo, že by provozovala jakoukoliv činnost, která by ohrožovala zdraví nebo majetek jiných osob. Odůvodnění použitelnosti audiovizuálního záznamu přestupkového jednání je v napadeném rozhodnutí i přes odkaz na provedený test proporcionality důkazně nepodložené, jelikož svědek neměl pro pořízení záznamu žádný legitimní důvod.
7. Žalobkyně dále namítala, že se žalovaný nevypořádal s odvolací námitkou žalobkyně ohledně absence zákonného znaku ublížení na zdraví. Dosud podle ní nebyl prokázán vznik zranění svědka L. L. popsaným mechanismem spáchání přestupku. Žalovaný v napadeném rozhodnutí hovoří o tom, že modřina na ruce svědka pravděpodobně vznikla jako následek útoku žalobkyně, ale jedná se jen o hypotetickou úvahu nepodloženou žádnými důkazy kromě výpovědi svědka.

8. Žalobkyně z výše uvedených důvodů navrhl, aby krajský soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

9. Ve vyjádření k žalobě ze dne 18. 3. 2024 žalovaný odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí s tím, že žalobní námitky jsou prakticky stejné jako v odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně a v napadeném rozhodnutí se s nimi žalovaný již vypořádal.
10. Dodal, že úřední záznamy o podání vysvětlení správní orgán I. stupně použil jako jiné podklady v rámci kladení dotazů svědkům, čímž chtěl ověřit jejich věrohodnost a konal tak v souladu se zásadou ústnosti. Zvolený postup podle žalovaného odpovídá závěrům v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 9. 2016, sp. zn. 4 As 152/2016. Správní orgán I. stupně podle žalovaného totiž neměl jinou možnost, jako ověřit věrohodnost svědeckých výpovědí.

IV. Skutečnosti zjištěné ze správního spisu

11. Součástí spisu je úřední záznam Policie České republiky (dále jen „policie“) o podání vysvětlení ze dne 14. 6. 2023, ve kterém poškozený L. L. uvedl, že mezi ním a žalobkyní došlo k rozepři, kterou natáčel na mobilní telefon. Žalobkyně se proti němu ohnala motyčkou, kterou držela v pravé ruce a zasáhla poškozeného do levé horní končetiny v oblasti zápěstí. Způsobila mu podlitinu, lékařské ošetření nevyhledal.
12. Do úředního záznamu policie ze dne 7. 6. 2023 L. L. jako poškozený mimo jiné uvedl, že jej žalobkyně udeřila malými ručními hráběmi a způsobila mu dvě oděrky na levé ruce. Žalobkyně mimo jiné uvedla, že máchla před sebou malými ručními hráběmi a trefila poškozeného. Jednání si je vědoma a omlouvá se.
13. Součástí správního spisu je záznam správního orgánu I. stupně o podání vysvětlení poškozeného L. L. ze dne 3. 7. 2023 a žalobkyně ze dne 1. 8. 2023, fotografická dokumentace a audiovizuální záznamy předložené žalobkyní i poškozeným. Součástí spisu jsou také fotografie pořízené policisty, kteří byli v den spáchání přestupku přivoláni, na kterých je mj. zachyceno levé předloktí poškozeného. Na fotografii jsou patrné drobné oděrky a náznak zhmoždění. V úředním záznamu správního orgánu I. stupně ze dne 5. 9. 2023 je podrobně popsán obsah tří audiovizuálních záznamů ze dne 7. 6. 2024.
14. Krajský soud vycházel z protokolu o ústním jednání správního orgánu I. stupně ze dne 6. 9. 2023. V rámci ústního jednání vypovídala po udělení souhlasu žalobkyně, jako svědek prap. M. Š., L. L. a D.L. Na straně 12 protokolu o ústním jednání je uvedeno, že správní orgán I. stupně po výsledku svědků pokračoval v provádění důkazních prostředků při ústním jednání a provedl k důkazu také úřední záznam o podání vysvětlení sepsaný policií s L.L. dne 14. 6. 2023, záznam správního orgánu I. stupně o podání vysvětlení L. L. ze dne 3. 7. 2023 a záznam o podání vysvětlení žalobkyně ze dne 1. 8. 2023.
15. Správní orgán I. stupně rozhodnutím ze dne 2. 10. 2023 uznal žalobkyni vinnou ze spáchání přestupku proti občanskému soužití. Na straně 3 až 5 rozhodnutí shledal, že dne 7. 6. 2023 přibližně mezi 10:00 a 10:30 došlo ke slovní konfrontaci mezi žalobkyní a poškozeným L. L. K té došlo poté, co pan L. zaznamenal, že žalobkyně okopává zídku, která částečně tvoří hranici mezi jeho pozemkem a pozemkem žalobkyně, brání v průtoku vody během deště a je opakovaným důvodem sporu mezi dotčenými osobami. Za současného pořizování

videozáznamu vyšel pan L. ven, přistoupil k žalobkyni a ta se po něm po krátké slovní výměně ohnala malými kovovými hráběmi. Přestupkové jednání žalobkyně zaznamenala i žena pana L. na druhý videozáznam pořízený z okna domu poškozeného. Obsah videozáznamů se v podstatných znacích (v otázce místa a času, a dále ohledně předchozí slovní rozepře a následného útoku žalobkyně hráběmi proti poškozenému) shoduje také s výpověďmi pana L., jeho manželky a konečně i žalobkyně, která výslovně připustila, že se po poškozeném chtěla ohnat, avšak jej nechtěla uhodit a zda jej skutečně zasáhla, nevěděla. V těchto podstatných znacích se pak záznam i výpovědi shodují s úřední záznamem sepsaným zasahujícími policisty, jakož i s výpovědí jednoho ze zasahujících policistů. Ten nad to uvedl, že žalobkyně při jednání s policisty připustila, že poškozeného zasáhla. Správní orgán I. stupně uvedl, že žalobkyně neměla důvod se proti poškozenému ohánět a bránit se, protože ji poškozený nijak neohrožoval. Zranění pak odpovídají popsanému a zachycenému přestupkovému ději.

16. Proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně podala žalobkyně dne 13. 10. 2023 odvolání. V něm žalobkyně brojila proti užití úředního záznamu o podání vysvětlení při kladení dotazů svědkům, namítala nepoužitelnost audiovizuálního záznamu pro její nesouhlas s jeho pořízením a měla za to, že správní orgán I. stupně neprokázal újmu na zdraví poškozeného. Odvolací námitky žalobkyně neshledal žalovaný důvodnými, a proto odvolání zamítl a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil. Uvedl, že správní orgán I. stupně vycházel z podaného vysvětlení při kladení dotazů svědkům, čímž ověřoval jednak věrohodnost jejich výpovědi i tvrzených skutečností a současně v souladu se zásadou ústnosti zjištěné důkazy získané v rámci podání vysvětlení prováděl v rámci ústního jednání. Měl za to, že správní orgán I. stupně byl oprávněn použít audiovizuální záznam jako důkaz i bez souhlasu žalobkyně s jeho pořízením, protože sloužil k výkonu a ochraně práv a právem chráněných zájmů jiných osob. Správní orgán I. stupně v této souvislosti provedl test proporcionality zásahu do jednotlivých práv a žalovaný se s jeho závěry ztotožnil. Žalovaný dále shledal, že z provedených důkazů vyplývá, že zranění pana L. bylo způsobeno přestupkovým jednáním žalobkyně.

V. Posouzení věci krajským soudem

17. Krajský soud předně posuzoval, zda byly splněny podmínky řízení, přičemž dospěl k závěru, že žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s. ř. s.“), osobou oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.) a jedná se o žalobu přípustnou (§ 65, § 68, § 70 s. ř. s.).
18. V souladu s § 75 odst. 1, 2 s. ř. s. přezkoumal krajský soud napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů, včetně řízení předcházejícího jeho vydání, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Vady, k nimž by byl povinen přihlédnout z moci úřední, krajský soud neshledal.
19. Soud ve věci rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení ústního jednání.
20. Žaloba není důvodná.
21. Krajský soud se nejprve zabýval námitkami žalobkyně ohledně použití úředních záznamů o podání vysvětlení. Podle § 137 odst. 4 správního řádu nelze záznam o podání vysvětlení použít jako důkazní prostředek ve správním řízení. Je tomu zejména proto, že vysvětlení slouží především k prověření skutečností, které mohou být důvodem k zahájení řízení

z moci úřední. Jedná se o úkon předcházející zahájení správního řízení. Záznam o podání vysvětlení pořizuje správní orgán, aniž by osoba vysvětlení podávající měla možnost jeho obsah jakkoliv ovlivnit.

22. Touto problematikou se již opakovaně zabýval Nejvyšší správní soud. Např. v rozsudku ze dne 22. 9. 2016, č. j. 4 As 152/2016-37, uvedl: „*Judikatura Nejvyššího správního soudu však připouští užití úředního záznamu o podání vysvětlení jako tzv. jiného podkladu pro rozhodnutí podle § 50 odst. 1 správního řádu (viz rozsudek 6 As 112/2016-32; 6 As 73/2016-40; 1 Azs 81/2016) a to např. za účelem porovnání, zda se od něj výpovědi svědků významněji neodchylují, což by snížilo jejich věrohodnost. Vyloučeno by bylo pouze užití úředního záznamu jako důkazního prostředku k nahrazení ústní výpovědi svědka nebo jeho čtení namísto výpovědi (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 22. ledna 2009, č. j. 1 As 96/2008-115, č. 1856/2009 Sb. NSS, či ze dne 9. září 2010, č. j. 1 As 34/2010-73, č. 2208/2011 Sb. NSS). Zákon ani judikatura nadto nevylučují použití jakéhokoli úředního záznamu jako důkazního prostředku, nýbrž pouze úředního záznamu o podání vysvětlení.*“
23. Dle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 9. 2010, č. j. 1 As 34/2010-73, je vyloučeno užití záznamu o podaném vysvětlení jako důkazního prostředku k nahrazení ústní výpovědi svědka či jeho čtení namísto výpovědi. Nejvyšší správní soud nicméně ve své judikatuře opakovaně připustil užití úředního záznamu o podání vysvětlení jako tzv. jiného podkladu pro rozhodnutí ve smyslu § 50 odst. 1 správního řádu (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 5. 2016, č. j. 1 Azs 81/2016-33, ze dne 29. 6. 2016, č. j. 6 As 112/2016-30, či ze dne 22. 9. 2016, č. j. 4 As 152/2016-37), a to například za účelem porovnání, zda se od něj výpovědi svědků významněji neodchylují. Dle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 6. 2016, č. j. 1 As 60/2016-30, a další tam citované judikatury „*listiny předložené policií k postihu pachatele přestupku postačují, pokud existují proti přestupci další důkazy, které ve spojitosti s daty z úředního záznamu činily skutkovou situaci naprosto jasnou, přestupcem nijak nezpochybněnou.*“
24. V nyní posuzované věci dospěl krajský soud k závěru, že správní orgány při nakládání se záznamy o podání vysvětlení nepochybily. Krajský soud při posuzování této otázky vycházel zejména z protokolu o ústním jednání ze dne 6. 9. 2023. K němu žalobkyně do protokolu ze dne 19. 9. 2023 uvedla, že s obsahem protokolu o ústním jednání ze dne 6. 9. 2023 souhlasí, nežádá změn ani doplnění a jako správný jej podepsala. Za této situace krajský soud považoval za nesporné, že všechny skutečnosti byly uvedeny v protokolu ze dne 6. 9. 2023 správně, jelikož to aprobovala žalobkyně svým podpisem a proti obsahu protokolu nijak nebrojila.
25. Z protokolu ze dne 6. 9. 2023 se podává, že správní orgán I. stupně nechal jednotlivé svědky vypovídat samostatně, následně odpovídali na jím kladené dotazy. Na straně 8 protokolu žalovaný uvedl, že se žalobkyně vyjádřila k úřednímu záznamu policie ze dne 7. 6. 2023 ještě před příchodem prvního svědka (policisty) do jednací místnosti; svědci tak obsah záznamů před svou vlastní výpovědí neslyšeli. Jak vyplývá ze strany 12 protokolu o ústním jednání, jednotlivé záznamy o podání vysvětlení provedl správní orgán I. stupně až po vlastním výsledku svědků. Správní orgán I. stupně při výsledku svědka prap. Š. přečetl jím sepsaný úřední záznam ze dne 14. 6. 2023 a ověřoval, zda v záznamu provedeným způsobem svědek L. popisoval přestupkové jednání. Učinil tak však až poté, co svědek samostatně vypovídal (strana 4 protokolu) a odpověděl na otázky, které mu správní orgán I. stupně kladl (strana 5 protokolu). Je tak zjevné, že úřední záznam o podaném vysvětlení použil správní orgán I.

stupně při kladení dotazů svědkům, ale až poté, co samostatně vypovídali. Obsah vlastní svědecké výpovědi nebyl záznamem o podání vysvětlení ovlivněn. Z rozhodnutí správního orgánu I. stupně i napadeného rozhodnutí se podává, že rozhodujícím důkazem ve věci byly svědecké výpovědi, a nikoliv úřední záznamy. Takový postup ve správním řízení je přitom dlouhodobě aprobován.

26. K judikatuře, kterou žalobkyně v žalobě argumentovala, je třeba uvést, že na posuzovanou věc nedopadá. Úřední záznam totiž nyní výslech svědka nenahrazoval (jako v rozsudku nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 34/2010-73) a ani se nejednalo o úřední záznam, jakkoliv související se skončeným trestním řízením, kterým by byla svědecká výpověď nahrazena (jako v rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 180/2016-34). Dále je třeba doplnit, že námitkou ohledně použití záznamu o podání vysvětlení se žalovaný, byť ve stručnosti zabýval, a to v samostatném odstavci na str. 2 a 3 napadeného rozhodnutí. Jakkoliv je tam uvedené vypořádání námítky stručné, je podle soudu dostačující. Z uvedených důvodů neshledal krajský soud námitky žalobkyně proti postupu správního orgánu I. stupně při použití záznamu o podání vysvětlení důvodnými.
27. Krajský soud se dále zabýval námitkami žalobkyně brojícími proti použití audiovizuálních záznamů přestupkového jednání ve správním řízení jako důkazu.
28. Zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen „občanský zákoník“), v § 84 a § 85 stanoví, že zachycení a rozšiřování podoby člověka je možné jen s jeho svolením, bez udělení svolení je tedy takové jednání zakázáno. Stejně tak nelze bez svolení či zákonného důvodu zasahovat do soukromí dotčené osoby, pořizovat zvukové či obrazové záznamy o soukromém životě osoby a tyto záznamy dále využívat a šířit (§ 86 občanského zákoníku). Podle § 88 odst. 1 občanského zákoníku však není svolení třeba, pokud se zvukový či obrazový záznam pořídí nebo použije k výkonu nebo k ochraně jiných práv nebo právem chráněných zájmů jiných osob. Zákonný důvod k zásahu do soukromí jiného nebo k použití zvukového či obrazového záznamu nesmí být využit nepřiměřeným způsobem v rozporu s oprávněnými zájmy člověka (§ 90 občanského zákoníku).
29. Otázkou použití audiovizuálních záznamů pořízených soukromou osobou bez souhlasu natáčené osoby v řízení o přestupku se správní soudy již mnohokrát zabývaly. Na příklad z rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 11. 2011, č. j. 2 As 45/2010-68, se mimo jiné podává, že i za situace, kdy záznam pořízený soukromou osobou, který zasahuje do sféry osobnostních práv zaznamenané osoby, nebyl pořízen s jejím souhlasem či v souladu se zákonnými výjimkami, není jeho použitelnost pro potřeby dokazování ve správním řízení zcela vyloučena. Je vždy nutno poměřit legitimitu cíle, kterého mělo být pořízením záznamu dosaženo, na straně jedné a přiměřenost užitého postupu na straně druhé. Je proto třeba vždy uvážit, zda v konkrétním případě může převážet nad ochranou osobnostních práv dotčeného subjektu zájem společnosti na objasnění a potrestání deliktů, a především ochrana ústavně zaručených práv pořizovatele takového záznamu. V těchto případech proto bude nutné provést test proporcionality, kdy na straně jedné bude uvažováno o legitimitě cíle, kterého má být prostřednictvím provedení tohoto důkazu dosaženo, na straně druhé musí být posouzena přiměřenost užitého postupu.
30. V nyní posuzované věci se správní orgány zabývaly tím, zda jsou oprávněny použít audiovizuální záznam jako důkazní prostředek a učinily o tom přezkoumatelnou úvahu. Správní orgán I. stupně na straně 4 rozhodnutí ze dne 2. 10. 2023 popsal, k ochraně jakých právem chráněných zájmů (konkrétně práva na ochranu zdraví a majetku) měl audiovizuální

záznam sloužit, proč bylo potřeba pro účely objektivizace skutkového stavu z něj vycházet. Díky záznamu ve spojitosti s dalšími důkazy bylo možné zjistit skutkový stav řádně, protože důkazní situace je v posuzované věci komplikovaná kvůli dlouhodobému a emočně vyhocenému sousedskému sporu mezi žalobkyní a svědky L. Audiovizuální záznam tak sloužil k objektivizaci subjektivně zabarvených výpovědí svědků. Otázkou použitelnosti audiovizuálního záznamu se zabýval i žalovaný, a to na straně 3 a 4 napadeného rozhodnutí. Shrnul, že za běžných okolností je zapotřebí souhlasu osoby, jejíž záznam je pořizován, nicméně v posuzované věci sloužil záznam k ochraně práv postiženého. Obavu postiženého, že při vzájemné interakci s žalobkyní může dojít k porušení práva na ochranu zdraví a majetku shledal jako důvodnou. Vzhledem k tomu, že jsou vztahy mezi žalobkyní a poškozeným (a jeho ženou jako svědkyní) zásadně narušeny, bylo třeba jejich výpovědi ověřit objektivním důkazem, což byl právě audiovizuální záznam. Pořízení videozáznamu i bez souhlasu žalobkyně a jeho provedení k důkazu tak žalovaný shledal jako legitimní. Krajský soud se s uvedenými závěry ztotožňuje. Na věci nic nemění ani to, že poškozený záznam natočil na pozemku žalobkyně. Žalovaný v úvodní části napadeného rozhodnutí vysvětlil, že vzájemné spory mezi žalobkyní a poškozeným panují právě proto, že na hranici jejich pozemků se nachází zídka, která tvoří bariéru pro tekoucí vodu během deště. V závěru samotného rozhodnutí pak problém s průtokem vody, který zídka v místě způsobuje, dodatečně shrnul. Je tak logické, že poškozený vstoupil na volně přístupný pozemek žalobkyně proto, že kolem zídky na hranici pozemků žalobkyně nakládala s malými kovovými hráběmi a mohlo dojít k poškození majetku poškozeného. Krajský soud z výše uvedených důvodů má za to, že správní orgány nepochybily, pokud za účelem objektivizace skutkového stavu, po provedeném testu proporcionality, použily audiovizuální záznam jako důkaz ve správním řízení. Žalobní námitka tak není důvodná.

31. Krajský soud se dále zabýval námitkou, že správní orgány neprokázaly újmu na zdraví poškozeného.
32. Předmětem řízení je přestupek proti občanskému soužití podle § 7 odst. 1 písm. b) zákona o některých přestupcích. Toho se pachatel dopustí, pokud jinému ublíží na zdraví. Skutková podstata přestupku postihuje pouze lehké formy ublížení na zdraví a krátkodobé nebo přechodné bolesti. Nejvyšší správní soud v již dříve projednávaných věcech posoudil jako ublížení na zdraví způsobení modřin, nevolnosti a oděrek (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 3. 2005, č. j. 4 As 56/2003-76).
33. V nyní posuzované věci dospěly správní orgány k závěru, že žalobkyně způsobila poškozenému újmu na zdraví tím, že jej jedenkrát uhodila malými ručními hráběmi (jejich kovovou částí se zuby) do oblasti levého předloktí, čímž mu způsobila zranění spočívající v menší podlitině a několika oděrkách v oblasti levého předloktí. Správní orgány vycházely z videozáznamů a svědeckých výpovědí, ze kterých jasně vyplývá, že se žalobkyně ohnala proti poškozeného malými hráběmi a zasáhla jej. Výpovědi svědků, včetně policisty prap. Š., jsou podpořeny audiovizuálními záznamy, na kterých je jednání žalobkyně zachyceno. Součástí správního spisu jsou fotografie, které v den přestupkového jednání pořídila přivolaná hlídka policie, na kterých jsou zaznamenány oděrky na ruce poškozeného. Tyto oděrky se svým vzhledem shodují se zraněním vyfoceným na fotografiích, které předložil poškozený správnímu orgánu I. stupně. Navíc jsou na nich zobrazeny šmouhy od hlíny. Správní orgány I. stupně na straně 6 svého rozhodnutí posuzoval jednotlivé důkazy ve vzájemné souvislosti a došel k závěru, že je zjevné, že žalobkyně kovovými hráběmi způsobila poškozenému zranění na levém předloktí poškozeného. Připustil, že se jedná o

Shodu s prvopisem potvrzuje I.M.

drobnější zranění ve formě oděrek a drobnější podlitiny, to však nic nemění na tom, že zranění svým charakterem odpovídá použitému nástroji, způsobu útoku i obsahu fotografií. Měl tak za to, že jednáním žalobkyně byla narušena tělesná integrita poškozeného v takové míře, aby byla naplněna skutková podstata přestupku podle § 7 odst. 1 písm. b) zákona o některých přestupcích. S uvedeným posouzením se krajský soud ztotožňuje.

34. Krajský soud tak shledal, že se správní orgány újmou na zdraví zabývaly dostatečně a přezkoumatelným způsobem vysvětlily, že shledaly příčinnou souvislost mezi jednáním žalobkyně a zraněním poškozeného; správní orgány učinily úvahu o tom, na základě jakých důkazů k tomuto závěru došly. Krajský soud shledal, že újma poškozeného byla řádně prokázána, ani tuto žalobní námitku tak neshledal důvodnou.

VI. Závěr a náklady řízení

35. Krajský soud dospěl ze shora uvedených důvodů k závěru, že napadené rozhodnutí netrpí nedostatky, pro které by bylo na místě žalobě vyhovět. Žalobu proto jako nedůvodnou zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
36. O náhradě nákladů řízení krajský soud rozhodl ve smyslu § 60 s. ř. s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Úspěšnému žalovanému žádné náklady nad rámec jeho obvyklé úřední činnosti nevznikly, náhrada nákladů řízení mu tudíž přiznána nebyla (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2015, č. j. 7 Afs 11/2014–47).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvojím vyhotovení u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 26. září 2024

Mgr. Jana Volková
samosoudkyně